

ובגין כן איהו אור, ויהוא אור אקרי זרע, דכתיב אור זרוע, ההוא זרע ממש. לבתר ההוא זרע דאיהו אור אתפשט ואתעביד (ד) קט"ז ע"ב) מים, בלחותא דיליה, אגליף יתיר, ואתפשט פשיטו גו אינון מים, פשיטו דגופא לכל סטריין. פיון דאתציייר, ואגליף ציורא ודיוקנא דגופא, אקריש ההוא פשיטו, ואקרי רקיע. ודא איהו רקיע בתוך המים. ולבתר דאקריש, כתיב ויקרא אלהים לרקיע שמים. דהא אקריש ההוא לחותא (ר"א דאנגיד ואשתאר ההוא פסולת) דגופא, דהוה גו אינון מים.

ביון דאבריר גופא, ואנקי בנקיו, ההוא לחותא דאתנגיד ואשתאר, הוה פסולת דקא אתעבד גו התוכא, ואינון מים הרעים עכורין, ומנהון אתעביד פסולת, מקטרגא לכל עלמא, דכר ונוקבא. לבתר פד נחתו אינון מים עכורין, ואתהתכו לתתא בסטר שמאלא, נפקו (ס"א דאתנגיד ואשתאר אתעביד פסולת מקטרגא לכל עלמא דכר ונוקבא ואינון מים הרעים עכורין. לבתר פד נחתו אינון מים עכורין אתהתכו לתתא בסטר שמאלא ונפקו) לקטרגא כל עלמא. זכאה איהו מאן דאשתזיב מנהון.

ביון דנפיק מקטרגא, כתיב יהי מארת חסר ו' ואתמשכא אספרה ברביי, וחסר נהורא דסיהרא. לבתר והיו למאורות, בשלימו תרווייהו כחדא. במאן. בההוא רקיע השמים, דהא כד סלקא ואתחברא בההוא רקיע השמים, פדין והיו למאורות, נהורין שלימין תרווייהו כחדא דלא פגימי כלל.

שאר חייך האי רבינא וחדוי. אמר לון האי דאמינא דאתבריר הכא רזא דאדם, באור דההוא (ר"א דאיהו) זרע, ולבתר אתעביד מים, ומגו אינון מים, אתפשט רקיע, דיוקנא

(שהוא) הנרע, ואחר כן נעשה מים, ומתוך אותם המים מתפשט רקיע, דיוקן של אדם, כמו

האור של כל איברי הגוף הוא אותו זרע, ולכן הוא אור, ואותו אור נקרא זרע, שפתיב אור זרע, אותו זרע ממש. אחר כן אותו זרע, שהוא אור, מתפשט ונעשה מים, בלחות שלו נחקק יתיר, ומתפשט התפשטות בתוך אותם המים התפשטות הגוף לכל הצדדים. פיון שמצטיר ונחקק ציור ודמות הגוף, נקרשה אותה התפשטות ונקראת רקיע, וזהו רקיע בתוך המים. ואחר שהקריש, כתיב ויקרא אלהים לרקיע שמים. שהרי הקרישה אותה הלחות (שהשפיע ונשארה אותה הפסולת) של הגוף שהיה בתוך אותם המים.

ביון שנברר הגוף והתנקה בנקיון, אותה לחות ששפעה ונשארה, היתה פסולת שנעשתה תוך ההתוך, והם מים הרעים העכורים, ומקם נעשה פסולת, מקטרג לכל העולם, זכר ונקבה. אחר כן פשיטו אותם מים עכורים והתהתכו למטה בצד שמאל, יצאו (ששפע ונשארה נעשה פסולת מקטרג לכל העולם, זכר ונקבה, והם המים הרעים העכורים. ואחר כך פאשר ירדו אותם מים עכורים והתהתכו למטה בצד שמאל ויצאו) לקטרג לכל העולם. אשרי מי שנצל מהם.

ביון שיוצא המקטרג, כתיב יהי מארת חסר ו', ונמשכה אספרה לתינוקות, וחסר אור הלבנה. אחר כן, והיו למאורות, בשלמות של שניהם כאחד. במי? באותו רקיע השמים, שהרי פשעולה ומתחברת באותו רקיע השמים, אזי והיו למאורת, אורות שלמים שניהם כאחד שלא פגומים כלל. התחיל לצחק הילד הזה ושמת. אמר להם, זה שאמרתי שנברר כאן סוד של אדם באור של אותו